

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 51/2019

Ședința publică de la 19 Aprilie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Mirela Ceolpan

Grefier Maria Dascălu

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulată de reclamantul Dan Tanasă în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și cu pârâțul reconvențional Arus Zsolt Istvan, având ca obiect „anulare act administrativ - Hotărârea nr. 106/7.03.2018”.

Dezbaterile în cauza de față, au avut loc în ședința publică din data de 29 martie 2019, când partea prezentă a pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar instanța în baza art. 394 alin. 2 Cod procedură civilă și art. 396 alin.1 Cod procedură civilă pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 12 aprilie 2019, apoi având nevoie de mai mult timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 19 aprilie 2019.

C U R T E A,

Asupra litigiului de față:

Prin cererea înregistrată la această instanță la data de 28.08.2019, reclamantul Dan Tănasă a solicitat în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării anularea hotărârii nr. 106/07.03.2018 și obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că prin hotărârea atacată, s-a soluționat reclamația numitului Arus Zsolt Istvan, prin care acesta a reclamat : 1) o atitudine discriminatorie a reclamantului ca administrator de blog față de comunitatea maghiară din România și 2) acceptarea unei atitudini discriminatorii a unor terțe persoane față de comunitatea maghiară, CNCD reținând existența unui tratament discriminatoriu, pe criteriul naționalității potrivit art. 2 alin.1 din OG nr. 137/2000 și i-a aplicat o amendă de 2000 lei.

Arată reclamantul că din hotărâre nu reiese dacă sancțiunea s-a aplicat pentru ambele fapte reclamate sau numai pentru una dintre ele, întrucât CNCD a constata săvârșirea faptei de discriminare la modul general, fără a indica fapte concrete, ci doar constată limitele dreptului la liberă exprimare. Sancționarea sa pentru întreaga activitate civică ca președinte al Asociației pentru Demnitate în Europa și ca administrator al blogului, doar în baza unor alegații teoretice privind depășirea dreptului la liberă exprimare, nu numai că este abuzivă, însă contrazice alte soluții date de CNCD.

Nu poate constitui discriminare și incitare la antimaghiarism prezentarea documentată pe blogul personal a ilegalităților aleșilor locali ai UDMR constând în refuzul primarilor UDMR de a arboră tricolorul României, de a purta eșarfa tricoloră în cazurile expres prevăzute de lege, arborarea nelegală și permanentă a drapelului Ungariei sau a așa-zisului Ținut Secuiesc, arborarea de drapele de doliu la sărbătorile naționale ori amplasarea de inscripții publice exclusiv în limba maghiară, acțiuni care au generat ample dezbateri în spațiul public.

Cu referire la cel de-al doilea capat de cerere al reclamației, acceptarea unei atitudini discriminatorii a unor terțe persoane față de comunitatea maghiară, arată reclamantul că acesta constituie singurul element concret în discuție, însă, deși se reține că aceste comentarii s-au făcut pe blog, proba depusă sunt fotocopii ale unor comentarii de pe pagina de Facebook, neavând legătura cu calitatea sa de administrator de blog.

Cu privire la aceste comentarii, arată reclamantul că acestea nu sunt postate de el și nu încurajează postarea unor astfel de comentarii. Faptul că aduce în atenția opiniei publice un anumit tip de informații și îndeamnă generic la o dezbatere de idei nu înseamnă că îndeamnă la comentarii injurioase de orice natură. Comentariile nu sunt postate pe blogul său și nu sunt aprobate de el, nu deține controlul asupra acestora, alegând să blocheze acele profiluri, moment din care nu mai are posibilitatea să vadă comentariile respectivului utilizator de Facebook.

Mai arată reclamantul că au fost extrase selectiv comentariile injurioase și reprobabile la adresa generică a comunității maghiare, însă acest tip de comentarii se regăsește la personaje de aceeași factură aparținând ambelor tabere, și conțin și injurii la adresa sa sau a românilor. De altfel, și CNCD recunoaște că a fost preluat un articol de presă, iar comentariile terțelor persoane au fost șterse.

În probațiune, solicită ca CNCD să depună la dosar toate documentele care au sta la baza emiterii Hotărârii nr. 106/2018.

La cererea de chemare în judecată, reclamantul a depus următoarele înscrisuri: Hotărârea nr. 106/07.03.2018 a CNCD, Hotărârea nr.134/27.03.2013 a CNCD, Hotărârea nr. 121/20.03.2013 a CNCD.

Prin rezoluția din data de 29.08.2018, fl. 42 vol.I, instanța a dispus comunicarea acțiunii către pârâții Arus Zsolt Istvan și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Pârâtul CNCD nu a depus întâmpinare, însă prin Concluziile scrise, acesta solicită respingerea plângerii, arătând că reclamantul susține cu rea-credință și fără vreo argumentare logică că obiectul reclamației cuprinde două capete de cerere, deși se poate observa clar că obiectul real al petiției este faptul că are un comportament discriminatoriu față de comunitatea maghiară prin faptul că facilitează exprimarea de mesaje discriminatorii, degradante și hărțuitoare pe blogul său personal www.dantanasa.ro.

Pe fondul cauzei, arată pârâtul CNCD că reclamantul nu a fost sancționat pentru prezentarea documentată a unor atitudini, fapte, acțiuni și acte de discriminare, în care singura sa obligație în calitate de jurnalist este de a acționa cu bună-credință și de a aduce la cunoștința publicului informații exacte și demne de încredere. Însă, în calitate de administrator de blog avea obligația să filtreze comentariile virulente ale cititorilor și le putea publica numai pe acelea care oferă o bază factuală pentru informațiile furnizate, nu aduc atingere persoanei/comunității, nu

promovează ura și intoleranța. Comentariile care au ajuns la cunoștința opiniei publice constituie o faptă de discriminare pentru că reprezintă o atitudine negativă, de umilire, de atingere gravă a demnității unei comunități, respectiv intră în categoria așa-numitului limbaj al urii sau în categoria mesajelor care incită la violență, adică în categoria celor la care face referire CEDO în cauzele DELFI contra Estonia din 10.10.2013 și MAGYAR TARTALOMSZOLGALTATOK EGYESULETE și INDEX.hu ZRT contra Ungariei.

Cu privire la susținerea reclamantului că acesta nu poartă responsabilitatea pentru comentariile injurioase făcute de terțe persoane, arată pârâtul CNCD că jurisprudența CEDO invocată contrazice această teorie.

În plus, chiar legislația națională, Legea 365/2002, prevede o derogare de răspundere pentru furnizorul de servicii al societății informaționale, cu îndeplinirea anumitor condiții, însă în speța dedusă judecății, reclamantul nu are o astfel de calitate, fiind în fapt administratorul blogului, perspectivă din care are control asupra informațiilor care apar pe site.

De asemenea, prevederile OG nr. 137/2000 conțin dispoziții ce reglementează posibilitatea sancționării comportamentului pasiv imputat reclamantului raportat la comentariile postate după apariția articolelor, ce au adus atingere demnității petentului și a comunității maghiare.

Reclamantul nu are calitatea de simplu intermediar al informației, având posibilitatea de a cenzura postările pe site, dar a omis să acționeze în acest sens.

Măsurile luate față de reclamant au caracter strict pecuniar, nefiind de natură să afecteze în substanța sa dreptul la exprimare.

Chiar dacă sancționarea limbajului discriminatoriu reprezintă o limitare a libertății de exprimare, legalitatea restrângerii este prevăzută de legislația română și este proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului.

Pârâtul Arus Zsolt Istvan a depus întâmpinare (fl.47 vol.I) prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că eronat susține reclamantul că sesizarea adresată CNCD a avut două capete de cerere, întrucât în realitate el a reclamat că Dan Tănăsă se face vinovat de discriminare și hărțuire pe bază de apartenență la o comunitate etnică. Reclamantul nu critică hotărârea CNCD, ci sesizarea adresată de pârât acestei instituții. Comentariile nu provin de pe Facebook, ci de pe blogul său aflat la adresa www.dantanasa.ro, așa cum se poate vedea pe capturile de ecran depuse la CNCD.

Prin răspunsul la Întâmpinare (fl.72), reclamantul arată că aceste comentarii injurioase nu îi privesc numai pe cetățenii maghiari, ci și pe cei români sau pe reclamant și familia sa. Pe cele mai multe comentarii le șterge sau le blochează, însă nu poate urmări sutele de comentarii, iar pe unele nu le poate vedea, fiind postate pe Facebook. Relevarea de adevăruri care eventual generează stări emoționale, nu reprezintă o incitare a majorității românești împotriva minorității maghiare și nu poate duce la sancționarea sa.

Pe cale reconvențională (fl.46 vol.I), pârâtul Arus Zsolt Istvan solicită modificarea hotărârii CNCD în sensul de a fi obligat reclamantul să publice în mass-media Hotărârea CNCD atacată și să fie modificat

cuantumul amenzii aplicate reclamantului, întrucât numărul mare de postări și comentarii pe care le-a anexat sesizării CNCD justifică acordarea unei amenzi peste cuantumul minim aplicat de CNCD.

Reclamantul a formulat întâmpinare la cererea reconvențională (fl.75-77), prin care a solicitat respingerea acesteia ca inadmisibilă, iar în subsidiar ca neîntemeiată.

În motivarea excepției inadmisibilității, arată reclamantul că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispoz. Art.209 c.proc.civ.

Pe fondul cererii reconvenționale, reclamantul arată că numitul Arus Zsolt Istvan nu are calitate procesuală în cauză, întrucât reclamantul este cel ce stabilește cadrul procesual. Introducerea acestuia în cauză trebuia pusă în discuția părților conf. Art. 78 c.proc.civ.

În al doilea rând, arată reclamantul- pârât reconvențional că pretențiile pârâtului din cererea reconvențională reprezintă o veritabilă contestație împotriva deciziei CNCD, ce trebuia înregistrată separat și disjunsă, fiind necesar să se verifice dacă a fost contestată în termen legal, dacă conține elementele prevăzute de dispoz. Art. 194 c.proc.civ.

Pe fondul cererii reconvenționale, reclamantul solicită respingerea acesteia, întrucât doar CNCD stabilește dacă se impune sancționarea sau publicarea hotărârii în mass-media. Cererea nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de dispoz. Art. 20 alin.1, alin.6, art.28 alin.1 și 2 din OG nr.137/2000 și art.5 și 7 din procedura internă de soluționare a petițiilor CNCD, întrucât pârâtul nu reclamă și nu probează o discriminare directă și personală ci o discriminare a unui grup sau entități colective, fără însă a face dovada calității de reprezentant a respectivului grup, așa cum rezultă din hotărârea CNCD nr. 451/2011.

Prin răspunsul la întâmpinare (fl.92), pârâtul-reconvențional solicită respingerea excepției inadmisibilității, arătând că pretențiile sale derivă direct din raportul juridic dintre el, CNCD și Dan Tănăsă. Excepția tardivității este nefondată, pentru că a formulat o cerere reconvențională într-un proces în derulare. A reclamat o discriminare personală.

A formulat întâmpinare la cererea reconvențională și pârâtul CNCD fl. 181-183 vol.I, prin care a solicitat respingerea cererii reconvenționale, arătând că sancțiunea aplicată, deși în cuantum minim prevăzut de lege pentru discriminarea ce vizează un grup de persoane, este proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite. Din jurisprudența CJUE rezultă că este posibilă și aplicarea sancțiunii avertismentului.

Prin încheierea din data de 10.12.2018 (fl. 169 vol.I) s-a dispus introducerea în cauză în calitate de pârât a autorului sesizării adresate CNCD, d-l Arus Zsolt Istvan, în baza art. 78 alin.2 C.Proc.Civ. și totodată s-a respins ca rămasă fără obiect excepția inadmisibilității cererii reconvenționale, față de motivele arătate în cuprinsul încheierii.

După introducerea sa în cauză prin încheierea din data de 10.12.2018, pârâtul Arus Zsolt Istvan a formulat întâmpinare și cerere reconvențională fl. 173-176 vol.II, cu un conținut identic cu cel rezumat anterior, iar reclamantul, prin întâmpinare la cererea reconvențională, (fl. 3-5 vol.II) a reiterat susținerile aflate la fila 75-77 vol.I privind respingerea cererii reconvenționale ca inadmisibile, iar în subsidiar ca neîntemeiate.

Prin încheierea din data de 01.03.2019 (fl. 20-21 vol.II), instanța a respins excepția tardivității depunerii întâmpinării de către CNCD și excepția inadmisibilității cererii reconvenționale, invocată de reclamant.

Prin încheierea din data de 29.03.2019, instanța a unit cu fondul pronunțarea asupra excepției tardivității formulării cererii reconvenționale.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri constând în documentația transmisă de CNCD (fl. 109-464 vol.I).

Analizând înscrisurile aflate la dosar, curtea reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată la CNCD cu nr. 2007/06.04.2017, petentul Arus Zsolt Istvan a reclamat un comportament discriminatoriu pe criteriu etnic produs de persoana reclamată Dan Tănasă prin postările pe blogul său www.dantanasa.ro. atât prin articolele postate, cât și prin acceptarea pe blog a comentariilor anonime, fără a interveni atunci când apar comentarii denigratoare, ofensatoare și discriminative.

Prin Hotărârea nr. 106/07.03.2018, CNCD a constatat existența unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul naționalității, potrivit art. 2 alin.1 și art.15 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și a aplicat petentului amenda contravențională în cuantum de 2.000 lei potrivit art. 26 alin.1 din OG nr. 137/2000. Totodată, s-a recomandat părții reclamate să facă demersurile necesare ștergerii comentariilor discriminatorii sau a celor care incită la ură, la adresa comunității maghiare, dar și la adresa românilor sau la adresa oricărei comunități.

Pentru a hotărî astfel, CNCD a reținut că sunt îndeplinite condițiile pentru a fi acceptată o ingerință a statului în dreptul de exprimare, respectiv:

- ingerința este prevăzută de dispoz. art. 2 alin.1 corob. cu art. 15 din OG nr. 137/2000, corob. cu art.15 și cu art.2 alin.8 din OG 137/2000;

- ingerința urmărește un scop legitim, și anume protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor români aparținând comunității maghiare din România împotriva unui comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic;

- Interferența statului în libertatea de exprimare este necesară într-o societate democratică, întrucât, analizând mai multe articole și comentarii de pe blogul personal al părții reclamate, dintre care unele au fost șterse după o perioadă de timp, CNCD a reținut că blogul oferea posibilitatea și altora de a incita la ură și discriminare împotriva comunității maghiare, unele texte fiind afișate pe blog fără a fi luată vreo măsură împotriva lor, respectiv a celor care le postează, cu toate că, în mod evident, partea reclamată avea această posibilitate. S-a reținut că, prin articolele postate pe blogul personal, partea reclamată are un comportament discriminatoriu față de comunitatea maghiară, din care face parte și petentul, respectiv facilitează exprimarea de mesaje și comentarii discriminatorii, degradante și hărțuitoare., care au generat dezbateri aprinse și tensionate în spațiul public.

Referitor la conținutul afirmațiilor, s-a reținut că partea reclamată a postat știri preluate de pe alte site-uri referitoare la activități la nivelul primăriilor, la care au participat și etnici maghiari, iar comentariile făcute de urmăritorii blogului au atribuit persoanelor de naționalitate maghiară un comportament infracțional, respectiv sunt catalogați cu tot felul de invective.

Față de această situație, Colegiul a constatat faptul că s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică, aducând atingeri demnității petentului prin prisma apartenenței la naționalitatea maghiară.

Este amintită jurisprudența CEDO, și anume Hotărârea 76918/2001 Verlagsgruppe News GmbH. C. Austria, în care se arată că art.10 din Convenție permite și publicarea unor texte ce pot aduce atingere demnității unei persoane, dacă subiectul este de interes public și a fost tratat cu bună credință.

În cazul de față, CNCD a apreciat că, deși subiectul este cu siguranță de interes public, este pusă sub semnul întrebării buna credință a autorilor afirmațiilor (partea reclamată și cei care au comentat articolele de pe blog și de pe pagina de facebook).

În concluzie, a opinat Consiliul că se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, întrucât, deși partea reclamată a urmărit să sublinieze anumite aspecte apreciate ca negative, modul în care au fost făcute comentariile a condus la lezarea demnității petentului, la crearea unui sentiment de inferioritate. Declarațiile părții reclamate au creat o atmosferă ostilă, degradantă, umilitoare la adresa cetățenilor români aparținând minorității maghiare. În calitate de administrator al blogului personal, partea reclamată are și acceptă o atitudine discriminatorie față de populația maghiară, care a dus la crearea unei atmosfere degradante, umilitoare, ofensatoare la adresa comunității maghiare.

Curtea reține că ingerința statului în exercitarea libertății de exprimare urmărește un scop legitim, anume protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor români aparținând minorității maghiar din România și este prevăzută de următoarele dispoziții din Legea nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare:

ART. 2

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

ART. 15

Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

Instanța apreciază însă, contrar celor reținute de Consiliu, că interferența statului în libertatea de exprimare nu este necesară în acest caz, având în vedere următoarele:

Pârâțul Arus Zsolt Istvan, a reclamat postarea pe blogul personal al reclamantului, www.dantanasa.ro, (și nu pe pagina de facebook așa cum susține reclamantul), a unor comentarii care instigă la ură rasială, ca reacție la mai multe știri preluate pe blog:

- „Punct de trecere al frontierei cu Ungaria inaugurat cu steagul secuiesc și fără drapelul României.”;
- „Limba maghiară, limbă oficială de stat în Sovata”;
- -„Primarul din Cluj-Napoca, obligat de instanță să inscripționeze intrarea în oraș în limba maghiară”.

În documentația care a stat la baza emiterii hotărârii contestate și care a fost înaintată la dosar (fl.109-164 vol.I), sunt listate în format hârtie numai comentariile la știrea „Punct de trecere al frontierei cu Ungaria inaugurat cu steagul secuiesc și fără drapelul României.”, fără să rezulte din motivarea hotărârii CNCD că au fost avute în vedere și comentariile la celelalte articole, ce erau accesibile pe blog la data soluționării sesizării, conform notei de subsol de la pag.2 din Hotărârea CNCD.

La data soluționării prezentei cauze, pe blog se afla doar una dintre cele trei știri, „Limba maghiară, limbă oficială de stat în Sovata”, iar comentariile, în număr redus (7) folosesc un limbaj foarte civilizat.

Cât privește înscrisurile depuse la dosar de pârâțul Arus Zsolt (fl. 186-201 vol.I), acestea nu vor fi luate în considerare, întrucât se referă la alte știri decât cele pentru care s-a formulat sesizarea adresată CNCD și cu privire la care s-a emis hotărârea atacată.

Așadar, instanța are la dispoziție numai comentariile listate în format hârtie la știrea „Punct de trecere al frontierei cu Ungaria inaugurat cu steagul secuiesc și fără drapelul României.” și raportat la acestea va analiza condițiile care trebuie îndeplinite de respectivele postări pentru a aprecia asupra necesității interferenței statului în libertatea de exprimare.

Examinând, în primul rând, obiectivul avut în vedere de partea reclamată și contextul în care a avut loc, instanța constată, parcurgând comentariile respective, că autorii acestora își exprimă dezaprobarea față de conduita primarului din localitatea respectivă, cetățean român de etnie maghiară, pe care aceștia o apreciază discriminatorie față de populația de etnie română, dar și nemulțumirea și dezamăgirea față de lipsa de reacție a autorităților de la nivel central.

În ceea ce privește răspunderea autorului blogului pentru comentariile postate de utilizatorii de internet, instanța apreciază, prin prisma jurisprudenței CEDO, că în mod neîntemeiat a reținut pârâțul CNCD în sarcina reclamantului existența unui tratament discriminatoriu pe criteriul naționalității.

Deși în Hotărârea CNCD nr. 106/2018 atacată este amintită Cauza Lingens contra Austriei, nu trebuie ignorat că aceasta a fost pronunțată în anul 1986, așadar în urmă cu mai mult de 30 ani, realitățile sociale au înregistrat schimbări majore în ceea ce privește modul de comunicare, iar jurisprudența recentă a CEDO a înregistrat o evoluție în sensul protejării dreptului la liberă exprimare.

Astfel, deși în Cauza Delfi contra Estoniei (2013) s-a stabilit că o publicație online răspunde juridic nu doar pentru materialele editate/publicate, dar și pentru comentariile defăimătoare ale cititorilor online, ulterior CEDO a adus anumite nuanțări cu privire la aceste aspecte, prin Cauza MAGYAR TARTALOMSZOLGALTATOK EGYESULETE și INDEX.hu ZRT contra Ungariei (2016).

Prin această ultimă hotărâre, s-a stabilit că autoritățile nu au realizat un echilibru adecvat între dreptul reclamantilor în temeiul art.10 din CEDO (libertatea de exprimare), ca protagoniști în furnizarea unei platforme pe internet pe care sunt publicate comentarii ofensatoare și protecția reputației, ca aspect al vieții private, protejată de art.8 din

Convenția Drepturilor Omului, întrucât sancționarea reclamanților s-a făcut fără a fi analizat contextul în care au fost publicate comentariile și faptul că articolul nu fusese lipsit de o bază factuală.

În ceea ce privește conținutul comentariilor, CEDO a observat că utilizarea în sine a frazelor vulgare nu fusese decisivă și că era necesar să se țină cont de specificitățile stilului de comunicare utilizat pe anumite portaluri de internet. Deși aparțineau unui registru inferior de stil, expresiile utilizate în comentarii erau obișnuite în comunicarea prezentă pe numeroase portaluri de internet, astfel că impactul care le putea fi atribuit era unul redus.

Referitor la răspunderea autorilor comentariilor, CEDO a arătat că pentru constatarea răspunderii în cazul unui jurnalist care a contribuit la diseminarea informațiilor ce aparțin unor terți este necesară existența „unor motive deosebit de puternice”.

S-a mai reținut de către instanța europeană faptul că reclamanții au șters comentariile în discuție de îndată ce au fost notificați cu privire la intentarea procesului civil, precum și faptul că acea companie denigrată nu ceruse niciodată eliminarea comentariilor, ci a mers direct în judecată. Dacă s-ar desființa secțiunea „comentarii” ar fi compromisă libertatea de a comunica informații pe internet.

Elementele analizate în Cauza MAGYAR pot fi aplicate și în speța de față, întrucât știrea postată nu este lipsită de o bază factuală, iar pârâțul nu a cerut anterior sesizării CDCD ștergerea respectivelor mesaje.

Chiar dacă autorul sesizării, pârâțul Arus Zsolt, a selectat numai unele comentarii, considerate ofensatoare la adresa comunității maghiare, la o lectură completă se poate observa că autorii respectivelor remarci au înțeles să-și exprime dezaprobarea nu față de comunitatea maghiară, ci față de conduita primarului din localitatea respectivă, cetățean român de etnie maghiară, pe care o apreciază nelegală și discriminatorie față de populația de etnie română. De altfel, comentatorii au folosit același registru ofensator pentru a-și exprima nemulțumirea și dezamăgirea față de lipsa de reacție a autorităților de la nivel central.

Deși agresive pe alocuri, instanța apreciază, tot prin prisma jurisprudenței CEDO, că aceste comentarii nu se încadrează într-un discurs al urii sau al amenințărilor directe pentru integritatea fizică.

Astfel, în Cauza Savva Terentyev contra Rusiei din 28.08.2018, în care reclamantul, un tânăr blogger, a fost condamnat de instanțele din Rusia la închisoare cu suspendare pentru incitare la ură pentru un comentariu online în care îi catalogase pe ofițerii de poliție ruși drept „inculți”, precum și „cei mai proști și mai puțin educați reprezentanți ai lumii animale”, instigând la „arderea polițiștilor corupți”, CEDO a reținut că deși textul în discuție fusese redactat în termeni foarte duri, peiorativi și insultători, cu toate acestea, declarația citită în ansamblu nu avea acest caracter, întrucât a fost făcută în contextul unei discuții cu privire la o chestiune de interes general și public (presupusa implicare a poliției în oprimarea opoziției politice în timpul campaniei electorale). Comentariul a demonstrat oprobiul cu caracter emoțional al reclamantului privind acțiunile poliției pe care le considerase abuzive, transmitând punctul său de vedere privind standardele morale și etice ale personalului poliției și putea fi înțeles, prin urmare, ca o critică severă a stării de fapt actuale a poliției ruse. Deși pasajul despre arderea polițiștilor corupți prezentase un ton deosebit de agresiv și ostil, acesta nu a constituit, așa cum au considerat tribunalele naționale, un apel la „exterminarea fizică a oamenilor

obișnuiți”, ci mai degrabă o metaforă și un apel la emoție pentru a vedea poliția curățată de „ofițerii corupți și care comit abuzuri”.

Pentru aceste motive, instanța apreciază că acele comentarii nu reprezintă o discriminare pe criteriu etnic și nu se încadrează într-un discurs al urii sau al amenințărilor directe pentru integritatea fizică, pentru a atrage răspunderea reclamantului în calitate de autor al blogului.

Pentru aceste considerente, în baza art. 18 din Legea nr.554/2004 , va fi admisă plângerea formulată de reclamantul Dan Tănăsă și va fi anulată Hotărârea CNCD nr. 106/07.03.2018.

Cererea reclamantului privind plata cheltuielilor de judecată va fi respinsă ca nedovedită.

În ceea ce privește cererea reconvențională, instanța va analiza cu prioritate excepția tardivității formulării acesteia de către pârâtul reconvențional Arus Zsolt Istvan și o va respinge, având în vedere următoarele:

Hotărârea CNCD atacată a fost comunicată pârâtului la data de 17.08.2018 (fl. 27 vol.II).

Pârâtul a fost citat din oficiu (fl. 42 vol.I) și a depus cererea reconvențională la data de 05.09.2018 (fl.46 vol.I), prin care cere modificarea hotărârii CNCD, fiind nemulțumit de cuantumul amenzii aplicate persoanei reclamate.

Așadar, pârâtul nu are pretenții proprii în legătură cu cererea reclamantului, pentru a fi aplicabile dispoz. art. 209 C.Proc.Civ. referitoare la cererea reconvențională, ci acesta înțelege să conteste decizia CNCD, în termenul reglementat de art. 20 alin.9 din OG nr. 137/2000.

Față de soluția de anulare a Hotărârii CNCD nr. 106/2018, pentru aceleași considerente va fi respinsă cererea reconvențională.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția tardivității cererii reconvenționale, invocată de reclamant prin întâmpinare.

Admite acțiunea formulată de reclamantul Dan Tanasă cu domiciliul în mun. Sf. Gheorghe, str. Aleea Avântului nr.2, bl. 23, sc.A, apart. 6, et.1, jud. Covasna, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu sediul în mun. București, Piața Valter Mărăcineanu nr.1-3, sector 1 și Arus Zsolt Istvan cu domiciliul în mun. Gheorghieni, str. Gabor Aron nr.26, jud. Harghita.

Anulează Hotărârea CNCD nr. 106/07.03.2018.

Respinge cererea reclamantului privind plata cheltuielilor de judecată ca nefondată.

Respinge cererea reconvențională formulată de pârâtul Arus Zsolt Istvan.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se va depune la Curtea de Apel Brașov.

Pronunțată în condițiile art.396 alin.2 C.Proc.Civ. azi, 19.04.2019.

Președinte,

Grefier,

Mirela Ceolpan

Maria Dascălu

Red: MC/26.06.2019

Tehnored: MD/26.06.2019 - 5 ex.

M.D. 19 Aprilie 2019